نوا

رکورد بزرگترین ارکستر جهان شکسته شد

ایسنا: با تلاش هزاران نوازنده ونزوئلایی، رکورد بزرگترین ارکستر جهان شکسته شد.هفته گذشته بیش از ۱۲هزار نوازنده که اغلب کودک و نوجوان بودند یک قطعه کلاسیک را به مدت پنج دقیقه نواختند تا بتوانند رکورد دو سال پیش نوازنده‌های روس را بشکنند و حالا عنوان بزرگترین ارکستر جهان در کتاب رکوردهای جهانی گینس به نام این گروه ونزوئلایی ثبت شده است. با این حال، گینس فقط ۸ هزارو ۵۷۳نفر از اعضای این گروه چند هزار نفره برای شکستن این رکورد به رسمیت شناخت. وزیر ارتباطات و اطلاعات ونزوئلا و سفیر روسیه در کاراکاس ثبت این رکورد جدید توسط نوازندگان این گروه را تبریک گفتند.نوازندگان این گروه تحت نظارت برنامه‌ای به نام «ال سیستما» که از سال ۱۹۷۵ با هدف آموزش موسیقی کلاسیک برای هزاران کودک راه‌اندازی شده است گرد هم آمده بودند.رکورد پیشین به گروه ارکستری متشکل از ۸ هزارو۹۷ نوازنده تعلق داشت که به همراه یکدیگر در سن‌پترزبورگ واقع در روسیه موسیقی اجرا کردند. شرایط ثبت این رکورد نوازندگی همزمان، بدون جایگزین شدن نوازندگان و جابه‌جایی سازها را شامل می‌شود.

گالری

آبرنگ‌های علی‌اکبر صنعتی پس از سال‌ها نمایش داده می‌شود

ایسنا: نمایشگاهی از آثار آبرنگ علی‌اکبر صنعتی، نقاش و مجسمه‌ساز ایرانی اهل کرمان در گالری آرتیبیشن روی دیوار می‌رود. علی‌اکبر صنعتی متولد سال ۱۲۹۵ در کرمان است. پدرش از دوکدکی از دست داد و مادرش به علت مشکلات مالی او را به پرورشگاه صنعتی کرمان سپرد. بعد از بروز استعداد و هنر این هنرمند در کودکی، مرحوم حاج علی‌اکبر صنعتی، مدیر پرورشگاه او را به مدرسه صنایع مستظرفه فرستاد و او نزد ابوالحسن صدیقی و علی‌محمد حیدریان نقاشی و مجسمه‌سازی آموخت. صنعتی تنها هنرمند منتسب به مکتب کمال‌الملک است که موزهای به نامش ایجاد شده است.برگزاری نمایشگاهی از مجموعه آبرنگ این هنرمند به منظور ارج نهادن به هنر این استاد شکل گرفته و از جهت حفظ و یادآوری هنر او در حافظه جمعی نسل‌های مختلف اهمیت دارد.در استیتمنت (بیانیه) نمایشگاه آمده است «ادم‌های او در اجتماعی از مجسمه‌ها یا ادم‌های او در میان صحنه آبرنگ از یک خانواده و اجتماع هستند. او با این تکنیک تصویرهایی پدید می‌آورد که نمایان شدن فیگور در میان کاغذ مثل حادیوست».نمایشگاه آثار آبرنگ علی‌اکبر صنعتی از روز جمعه، پنجم آذر ماه سال جاری تا روز یکشنبه، چهاردهم آذر ماه در گالری آرتیبیشن برپا خواهد بود.علاقه‌مندان می‌توانند هر روز از ساعت ۱۱ تا ۲۰ (روزهای تعطیل از ۱۶ تا ۲۰) به گالری آرتیبیشن به نشانی خیابان شریعتی، نرسیده به اتوبان همت، خیابان گل‌نبی، میدان احمدی روشن، خیابان ساسانی‌پور، کوچه‌ی قندی، شماره ۴ مراجعه کنند.همچنین نمایشگاه برای افرادی که در قرنطینه به سر می‌برند، به صورت آنلاین و همزمان با آغاز نمایشگاه در سایت آرتیبیشن (www. artibition. net) دایر خواهد شد.

با حضور مدیرکل کتابخانه های عمومی استان فارس

افتتاح بخش فارس شناسی در کتابخانه عمومی عبدالله خفیف شیراز

همزمان با بیست و نهمین دوره هفته کتاب، کتابخوانی و کتابدار، بخش فارس‌شناسی در کتابخانه عمومی عبدالله خفیف شیراز افتتاح شد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل کتابخانه های عمومی فارس، همزمان با بیست و نهمین دوره هفته کتاب، کتابخوانی و کتابدار و با حضور روح الله منوچهری مدیرکل کتابخانه های عمومی فارس، بخش فارس شناسی در کتابخانه عبدالله خفیف شیراز افتتاح شد.

روح الله منوچهری، مدیرکل کتابخانه های عمومی فارس ضمن اشاره به اهمیت بخش فارس شناسی عنوان کرد: با توجه به قدمت و تنوع قومیتی استان فارس و نیاز به وجود بخش تخصصی فارس شناسی در کتابخانه های عمومی این طرح برنامه ریزی و اجرا شد. با اجرای این طرح ، محققان، پژوهشگران و مولفان استان فارس به راحتی منابع مورد نیاز خود را در این زمینه به دست خواهند آورد.

منوچهری ضمن اشاره به سابقه تاریخیاستان فارس عنوان کرد:این طرح به تدریج در سایر شهرستان های استان اجرا می شود و به صورت جداگانه در یک مخزن کتاب نگهداری خواهد شد تا هم استانی ها با فرهنگ ، تاریخ و جغرافیای منطقه خود بیشتر آشنا شوند .

مدیرکل کتابخانه های عمومی فارس در این آیین ضمن اشاره به سنت اهدای کتاب عنوان کرد: از عموم مردم بویژه هم استانی ها درخواست می کنیم به منظورغنی تر شدن مجموعه فارس شناسی و توسعه این بخش، کتابهای خود را در این زمینه موضوعی به کتابخانه ها اهدا کنند.

رامین پرچمی:

بعد از این همه سال، نمی‌دانم کجا هستم

ایسنا: رامین پرچمی از بی‌رحمی کار هنری می‌گوید، متعجب است که بعضی از همکارانش از کار کردن با او می‌ترسند و قدردان کسانی است که تلاش کرده‌اند او را به فضای کار هنری بازگردانند.

روز شنبه‌بیست و دوم آبان ماه رامین پرچمی بعد از مدت‌ها دوری از فعالیت‌های هنری بار دیگر در سالن شهرزاد روی صحنه رفت تا در کنار میترا حجار، خاطره اسدی و حامد کمیلی، نمایشنامه مشهور «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد» نوشته ادوارد آلبی را روخوانی کنند. او در این نمایشنامه‌خوانی، نقش «نیک» را خواند.

کارگردان این برنامه ، مهتا محدث بود که اجرای این نمایشنامه‌خوانی را تلاشی برای بازگرداندن رامین پرچمی به فضای هنری دانست.

اما سه سال گذشته برای پرچمی سال‌های سختی بود، چراکه پای او دوباره به زندان باز شد. او سال ۸۸ طعم زندان را چشید و سه سال پیش هم به دلیل مشکلات اقتصادی.

حالا پرچمی از زندان بیرون آمده و دلش برای کار کردن می‌تپد اما ماجرا به این سادگی نیست. تعدادی از همکارانش خوش ندارند با او کار کنند مبادا مشکلی برایشان پیش بیاید. با این همه هستند کسانی مانند گروهی که از آنان نام بردیم که با مهربانی، همراهش شده‌اند و کوشیده‌اند او را به صحنه بازگردانند.

چند روزی بعد از آن جلسه نمایشنامه‌خوانی، با پرچمی هم‌کلام شدیم تا از بازخوردهای این برنامه بگوید. او در گپ و گفت نه چندان بلند خود ابراز خوشحالی می‌کند که در این روزهای سخت هستند کسانی که دیگران را فراموش نکرده‌اند و تاکید دارد که از آن برنامه انرژی بسیار خوبی گرفته و قدردان گروه اجرایی این نمایشنامه‌خوانی است.

پرچمی برای تماشاگران تلویزیون و سینما بازیگر خاطره‌انگیزی است که دهه هفتاد در کنار گروهی از بازیگران جوان در مجموعه «در پناه تو» کار حمید لبخنده ایفای نقش کرد و در سینما هم با فیلم «ضیافت» مسعود کیمیایی شناخته شد.

لابد در آن دوره برای خودش رویاهای دور و درازی داشت و تصور نمی‌کرد زندگی برایش بازی‌های دیگر رو کند. فضای کار هنری بی‌رحم است و گاهی بعضی از مسائل، آن را بی‌رحمانه‌تر هم می‌کند، چیزی که به نظر می‌رسد درباره رامین پرچمی هم اتفاق افتاده و خودش این عقیده را دارد: سینما بی‌رحم است، کلا کار هنری بی‌رحم است و در کشور ما بی‌رحم‌تر هم هست. به بهانه‌های مختلف دچار مشکل می‌شویم، گاهی خودمان برای همدیگر ایجاد مشکل می‌کنیم و گاهی هم عواملی از بیرون، ما را به دردسر می‌اندازد. متاسفانه در ظاهر و در رو به رو با هم خوبیم ولی از پشت، تیشه به ریشه یکدیگر می‌زنیم و این غم‌انگیز است.

او از بازیگران و هنرمندان شناخته شده‌ای می‌گوید که در بی‌رحمی فضای هنری و در مشکلات زندگی محو شده‌اند: کسانی در اوج موفقیت ناگهان گم و کم کم فراموش می‌شوند. خود من بعد از این همه سال کار کردن، نمی‌دانم کجا هستم. خوشحالم که در این سال‌ها هر بار فرصتی پیش آمده، تئاتر کار کرده‌ام ولی این همه آن چیزی نبود که من می‌خواستم.

تئاتر همه آمال و آرزوهای این بازیگر نبوده و او نیز مانند بسیاری از همکارانش شوق حضور در سینما را داشته است. فرصتی که کمتر برایش پیش آمده. با این حال حتی در روزهای سخت زندان هم همین تئاتر، مامن او بوده است. تا جایی که خودش می‌گوید: قبل از اینکه دوباره به زندان بروم، در تئاتر خیلی پرکار بودم و مشخصا چند همکاری با آرش سنجابی داشتم. در زندان هم با همراهی یکی از دوستان، نمایش «آخرین بازی» نوشته محمود استادمحمد را کار کردیم که اولین بار در جشنواره زندان‌ها اجرا شد تا اینکه کرونا آمد. سال گذشته هم آقای حسین مسافر، دبیر جشنواره تئاتر فجر محبت کرد و از نمایش ما در زندان دیدن کرد. قرار بود این نمایش پارسال در جشنواره تئاتر فجر اجرا بشود که به بهانه‌های بیهوده، اجازه ندادند از زندان بیرون بیاییم و نشد که اجرا بشود. متاسفانه دوستی که در اجرای این نمایش با هم همکاری داشتیم، هنوز زندان است و لی شاید خودم آن را روی صحنه بیاورم. باید ببینم چه می‌شود. پرچمی که اجرای نمایشنامه‌ای از محمود استادمحمد را افتخاری بزرگ برای خود می‌داند، ادامه می‌دهد: قصه این نمایشنامه به زندگی خودم شباهت دارد.

این موضوع یادآور بخشی از زندگی محمود استاد محمد هم هست، نمایشنامه نویس و کارگردانی که جزو پرچمی که اجرای نمایشنامه‌ای از محمود استادمحمد را افتخاری بزرگ برای خود می‌داند، ادامه می‌دهد: قصه این نمایشنامه به زندگی خودم شباهت دارد.

این موضوع یادآور بخشی از زندگی محمود استاد محمد هم هست، نمایشنامه نویس و کارگردانی که جزو طلایه‌داران تئاتر اجتماعی ایران محسوب می‌شد و اتفاقا او هم در زندگی‌اش رنگ زندان را دیده بود و پشت میله‌های زندان قصر هم تئاتر کار کرده بود اما آن زمان این فرصت وجود داشت که گروه اجرایی، هر روز از زندان بیرون بیایند، در تالار چهارسو تئاتر شهر روی صحنه بروند و دوباره به زندان باز گردند. اتفاقی که حالا کمی دور از ذهن است و بعید به نظر می‌آید کسی حال و حوصله چنین کاری را داشته باشد.

از پرچمی می‌خواهیم تا از مشقات بازیگری هم بگوید چراکه در باور عمومی، این طور به نظر می‌آید بازیگران زندگی‌هایی افسانه‌ای دارند و همه چیز برایشان فراهم است و کمتر درباره مشکلات زندگی آنان حرفی زده می‌شود.

او در این زمینه توضیح می‌دهد: عموما بازیگران برای گذران زندگی همیشه کار می‌کنند ولی محدودند کسانی که از بازیگری به مال و منالی رسیده باشند. در کل شاید ۵۰ سوپر استار داشته باشیم که همه چیز برایشان فراهم باشد ولی برای دیگر بازیگران، ماجرا و زندگی به این سادگی‌ها نیست.

او از اتفاقات ده سال اخیر و تجربه‌هایی که پشت سر گذاشته، هم یاد می‌کند: سال ۸۸ به زندان رفتم. وقتی بیرون آمدم، بعضی از دوستان می‌خواستند با من کار کنند ولی تعدادی از آنان ترسیدند. فکر می‌کردند همکاری با من برایشان، مشکل‌ساز می‌شود. از این قضیه تعجب می‌کردم. چون ماجرای من به آن پیچیدگی که آنان فکر می‌کردند، نیست. بله درست است همچنان در رادیو و تلویزیون اجازه فعالیت ندارم، راستش اصراری هم به این کار ندارم ولی فعالیتم در تئاتر، سینما و شبکه نمایش خانگی، مشکلی ندارد. شاید تا چند وقت دیگر دوباره به تئاتر برگردم، فعلا شرایط کار در تئاتر برایم فراهم‌تر است.

رامین پرچمی بار دیگر از همکارانش که با برپایی جلسه نمایشنامه‌خوانی هفته اخیر او را همراهی کرده‌اند، قدردانی می‌کند و در پایان می‌گوید: مسلما از آن برنامه انرژی بسیار گرفتم. از خانم مهتا محدث، کارگردان این جلسه و بنیانگذار این برنامه و همراهی دوستان بازیگرم بسیار ممنونم. نفس این قضیه برایم خیلی مهم بود که خوشبختانه انجام شد. دوستان دیگری هم محبت داشتند و به عنوان تماشاگر شرکت کردند و دوستان دیگری هم مانند آقای فرهاد آییش و خانم مائده طهماسبی نتوانستند در برنامه حاضر شوند ولی برایم پیغام‌های محبت‌آمیز فرستادند که همه اینها دلگرم‌کننده است.

سرک کشیدن به خلوت بانوی هنرمند

ایسنا: تماشاگران تئاتر در دهه هفتاد و هشتاد، خاطرات خوشی از نغمه ثمینی دارند، نویسنده‌ای که برایشان نمایشنامه‌هایی شگفت‌انگیز به نگارش درآورد و آنان را با جادوی صحنه آشنا ساخت.

سرک کشیدن به خلوت نویسندگان کار جذابی است. کسانی که کمتر درباره آنان می‌دانیم چراکه عموما در خلوت خود و جایی که دیگران را راهی به آن نیست، مشغول کار هستند اما دوستداران نغمه ثمینی به زودی مستندی از زندگی این هنرمند را خواهند دید.

مستند «جادونویس» آماده نمایش شده است. این مستند به تهیه‌کنندگی و کارگردانی آریان رضایی ساخته شده که به زندگی تئاتری نغمه ثمینی از شناخته شده ترین نمایش‌نامه‌نویسان تئاتر ایران می‌پردازد.

مستند جادونویس که به‌زودی و در یکی از پلتفرم‌های آنلاین اکران خواهد شد، با هدف ثبت تاریخ شفاهی تئاتر معاصر ایران، با هم‌کاری گروه تئاترباز‌ها و با مشارکت مجموعه‌ی تئاتر شهر و در سالن اصلی این مجموعه فیلم‌برداری شده است.

اطلاعات تکمیلی و پلتفرم اکران آنلاین این مستند به‌زودی اعلام خواهد شد.نغمه ثمینی متولد خرداد سال ۱۳۵۲ و جزو نسل طلایی هنرمندان تئاتر در سال‌های بعد از انقلاب است.

در آغاز، خوانندگان مجله «فیلم» این نویسنده جوان را به واسطه نگارش نقدهای سینمایی‌اش در این مجله که آن زمان اعتباری بسزا داشت، شناختند. پس از آن جامعه تئاتری او را به دلیل نگارش نمایشنامه‌هایی همچون «خاله ادیسه» و «تلخ بازی قمر در عقرب»، «افسون معبد سوخته» «رازها و دروغ‌ها»، «خواب در فنجان خالی»، «شکلک»،«رویای نیمه شب پاییز»،«خانه»، «اسب‌های آسمان خاکستر می‌بارند»،«متولد ۱۳۶۱»، «هیولاخوانی»،«سه جلسه ترابی و یک مهمانی»، «پالتوی پشمی قرمز»،«زبان تمشک‌های وحشی»،«چهار دقیقه و همان چهار دقیقه» و ...تحسینش کردند. تازه‌ترین اثر او نمایشنامه «بچه» است که سال ۹۸ با کارگردانی افسانه ماهیان روی صحنه بود و به دلیل ورود نابهنگام کرونا، از اجرا باز ماند.تماشاگران سینما نیز حضور او را در گروه نویسندگان فیلم «خون بازی» به یاد دارند. همچنانکه مخاطبان شبکه نمایش خانگی، او را به واسطه نویسندگی سریال «شهرزاد» می‌شناسند.

نغمشه ثمینی در تمام این سال‌ها در کنار نگارش نمایشنامه و فیلمنامه، حضوری موثر در فعالیت‌های پژوهشی هم داشته و در تدریس دانشگاهی هم سابقه‌ای طولانی دارد. او عضو هیات علمی دانشکده هنرهای زیبا بوده و در پروژه‌های پژوهشی گوناگونی با استادانی در خارج از کشور همکاری داشته است.

عکسی که در کنار این خبر استفاده شده، از ساینا قادری است.

یارمهربان

کتاب «تاریخ و فرهنگ سروستان» رونمایی شد

جلد دوم کتاب تاریخ سروستان، نوشته غلامحسین سبزی، توسط اداره کتابخانه‌های عمومی شهرستان سروستان رونمایی شد.

از کتاب تاریخ و فرهنگ سروستان، جلد دوم کتاب تاریخ سروستان، نوشته غلامحسین سبزی، توسط اداره کتابخانه‌های عمومی شهرستان سروستان در مراسمی رونمایی شد.در این برنامه که با حضور مسئولان و مدیران شهرستان از جمله فرماندار، بخشداران، مدیران شهری برگزار شد، عبدالعلی رحیمی نماینده سروستان، کوار و خرامه در مجلس شورای اسلامی نیز حضور پیدا کرد.

غلامحسین سبزی، نویسنده کتاب تاریخ و فرهنگ سروستان با تجلیل از صادق همایونی نویسنده کتاب فرهنگ مردم سروستان، گفت: این کتاب حاصل بیش از سی سال تحقیق و پژوهش در فرهنگ و تاریخ منطقه سروستان است.

در این جلسه اکرم مومنی، پژوهشگر فرهنگ عامه و نویسنده کتاب یادها خاطراتی از سروستان قدیم، بیان کرد و گفت: در سال ۴۷ که صادق همایونی کتاب فرهنگ مردم سروستان را به نگارش در آورد شاید کمتر کسی به فکر تدوین فرهنگ مردم و شهر و دیار خود بود که زنده‌یاد همایونی این اثر گرانسنگ را به نگارش در آورد و هم اکنون کتاب تاریخ و فرهنگ سروستان بخش زیادی از فرهنگ و تاریخ این شهر را مجددا بازخوانی و مکتوب کرده است. در این نشست رحیمی، نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی با اشاره به ضرورت توجه به کتاب و کتابخوانی از نویسنده کتاب «تاریخ سروستان» تقدیر کرد و کار ارزشمند اورا برای ایندگان چراغ راهی دانست. در پایان این نشست پس از رونمایی از کتاب، بیش از ۱۲۰ نسخه از کتاب توسط مدیران و مسئولان شهرستان در جهت حمایت از مولف کتاب خریداری شد و از فعالین و خیرین حوزه کتاب و کتابخوانی سروستان با اهدای لوح تقدیر قدردانی به عمل آمد. کتاب «تاریخ و فرهنگ سروستان»، جلد دوم کتاب «تاریخ سروستان» است که اوایل سال جاری به چاپ رسید. این کتاب دو جلدی حاصل سال‌ها پژوهش و تحقیق میدانی و مطالعه متون متعدد تاریخی و فرهنگی است.

کلاکت

نگرانی برای نصب مجسمه «ویرجینیا وولف»

ایسنا: طرح نصب مجسمه «ویرجینیا وولف» نویسنده نامدار انگلیسی در کنار رودخانه تیمز به دلیل نحوه مرگ او موجب بروز نگرانی‌هایی شده است.این مجسمه یادبود که توسط «لوری دینزگرمل» طراحی شده قرار است بر روی یک نیمکت در منطقه ریچموند ریورساید در جنوب غربی لندن و مشرف به رودخانه تیمز نصب شود، منطقه‌ای که این نویسنده مشهور انگلیسی برای حدود یک دهه از سال ۱۹۱۴ در آن زندگی می‌کرد. «ویرجینیا وولف» در ماه مارس ۱۹۴۱ و در حالی که ۵۹ سال سن داشت با غرق کردن خود در رود اوز در شرق ساسکس به زندگی‌اش پایان داد. کمیته محیط زیست، پایداری، فرهنگ و ورزش شورای ریچموند با طرح نصب این مجسمه موافقت کرده اما یکی از گروه‌های محلی حفاظت اعلام کرده با توجه به ماهیت مرگ «ویرجینیا وولف»، قرار دادن مجسمه او در کنار رودخانه تیمز جالب نیست و به نوعی یادآورد خودکشی این نویسنده است.

هفتمین حضور جهانی «سایکو» در جشنواره ایتالیایی

مهر: فیلم کوتاه «سایکو» به نویسندگی و کارگردانی مصطفی داوطلب در بیست و دومین جشنواره فیلم کوتاه کورتی دا سوگنی ایتالیا به نمایش درمی‌آید.

به نقل از مشاور رسانه‌ای پروژه، فیلم کوتاه «سایکو» به نویسندگی و کارگردانی مصطفی داوطلب در هفتمین حضور جهانی خود، در بیست و دومین جشنواره فیلم کوتاه کورتی دا سوگنی (Corti da Sogni) راونا-ایتالیا حضور خواهد داشت.

این جشنواره به نام منتقد معروف ایتالیایی آنتونیو ریچی راه‌اندازی و بیست و دومین دوره آن با همکاری شهرداری راونا و اداره فرهنگ این شهر سازماندهی شده است که طی سه روز از اول تا سوم آذرماه سال جاری مصادف با بیست و دوم تا بیستو چهارم نوامبر ۲۰۲۱ برگزار خواهد شد. در این دوره جشنواره، فیلم‌ها در سه بخش «فیلم‌های کوتاه بین‌الملل»، «انیمیشن» و «فیلم‌های کوتاه ساخت کشور ایتالیا» حضور دارند که «سایکو» در بخش اصلی جشنواره (فیلم های کوتاه بین الملل) با ۱۰ فیلم دیگر به رقابت خواهد پرداخت.

پیش از این نیز، «سایکو» در جشنواره «سیتی بلو» City blue به رقابت پرداخته و جایزه برجسته شانزدهمین جشنواره accolade global competition را از آن خود کرده است. این فیلم کوتاه در سی و هفتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران نامزد دریافت جایزه بهترین فیلمنامه توسط مصطفی داوطلب شد. همچنین در هفدهمین دوره جشنواره بین‌المللی دانشجویی «تهال» نیز جایزه بهترین تدوین برای مصطفی داوطلب را کسب کرد و دیپلم افتخار بهترین بازیگر را نیز برای محمد نریمانی به ارمغان آوردرضا عموزاد، رویا حسینی و محمد نریمانی در این فیلم کوتاه ایفای نقش دارند.

در خلاصه داستان «سایکو» آمده است: «زن جوانی، همسر خود را که از بیماری حاد روحی رنج می‌برد به آسایشگاه روانی می‌برد. با درگیری لفظی میان «سایکو» و راننده، اما اتفاق دیگری رقم می‌خورد.»

سال درخشش نویسندگان آفریقایی

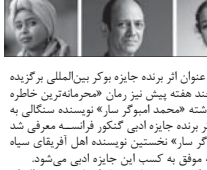

ایسنا: در سال ۲۰۲۱ این نویسندگان آفریقایی و دور از وطن بودند که جایزه‌های ادبی معتبر و مهم از بوکر گرفته تا نوبل ادبیات را از آن خود کردند.

«دیمون گالگوت» نویسنده اهل آفریقای جنوبی اوایل ماه میلادی جاری حین دریافت جازه بوکر برای نگارش رمان «عهد» بیان کرد: امسال سال بسیار خوبی برای نویسندگان آفریقایی بوده است... دوست دارم این جایزه را به نمایندگی از تمام داستان‌های روایت‌نشده و تمام نویسندگان شنیده‌شده و شنیده‌نشده قاره بی‌نظیری که به آن تعلق دارم دریافت کنم.»

و بایـد گفت این بیانیـه اغراق‌آمیز نبـود. رمان برنـده بوکر «گالگـوت» درحالی اواخر سـال میلادی جاری منتشـر خواهد شد که بسـیاری از جایزه‌های ادبـی مهم جهان به نویسـندگانی که اصالت‌شـان به کشـورهای آفریقایی بازمی‌گردد تعلق گرفته است. در ماه ژوئن، «در شـب همه خون‌ها سیاه هسـتند» رمان دوم «داوید دیوپ» که از زبان فرانسـوی ترجمه شده بـود به عنوان اثر برنده جایزه بوکر بین‌المللی برگزیده شـد. چند هفته پیش نیز رمان «محرمانه‌ترین خاطره بشر» نوشته «محمد امبوگ سار» نویسنده سنگالی به عنوان اثر برنده جایزه ادبی گنکور فرانسـه معرفی شد تا «امبوگ سار» نخستین نویسنده اهل آفریقای سیاه باشد که موفق به کسب این جایزه ادبی می‌شود.

ماه گذشته نیز جایزه نوبل ادبیات به «عبدالرزاق گورنا» نویسـنده متولد زنگبار که در سـال ۱۹۶۸ به دنبال تحولاتی در کشـورش به بریتانیا مهاجرت کرد اهدا شـد. او در رمان‌های خود اغلب به مسائل مرتبط با آوارگی و مهاجرت پرداخته اسـت. آثار این نویسنده از جمله «بهشـت»، «در کنار دریا» و «زندگی پس از مرگ» مورد تحسین قرار گرفته‌اند.

امسـال علاوه بـر «گالگـوت»، «کارن جنینگز» دیگر نویسـنده اهل آفریقـای جنوبی نیز برای نگارش رمان «جزیره» در فهرسـت نامزدهای اولیه بوکر قرار گرفـت. همان‌طور که اهدای نوبل ادبیات به «گورنا» تعداد مخاطبان او را افزایش خواهد داد، سفارش چاپ رمـان «جزیره» کـه در ابتدا فقط ۵۰۰ نسـخه از آن منتشـر شـده بود بعد از راهیابی به فهرسـت نامزدهای بوکر به هزاران نسخه افزایش یافت.

در فهرسـت نامزدهای نهایی ایـن دوره از جایزه بوکـر نـام «نظیفـه محمـد» نویسـنده بریتانیایی - سومالیایی برای «مردان طالع» نیز قرار گرفته بود.

نمایش فیلم‌های علی اکبر صادقی در «سینماتک» خانه هنرمندان

تابلو نقاشی «پاپ و جغدها» اثر «فرانسیس بیکن» نقاش نامی اکسپرسیونیست ستاره جدیدترین حراجی «فیلیپس» شد

بیست و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه «Corti da Sogni» در کشور ایتالیا، ۴ فیلم ایرانی را در برنامه نمایش خود قرار داد

نمایش «اتاق روانی» از جمعه پنجم آذر ماه اجرای خود را در تالار حافظ آغاز می‌کند